

[Arbejdsministeren]

meget vanskelige vilkår – og at det er det, der er årsagen til det.

Men jeg har lidt svært ved at forstå, at offentlige debattører, som tilbringer halvdel af deres liv på overflødige kurser enten som foredragsholdere eller som deltagere i kursusvirksomhed, har så frygtelig ondt af, at butiksassister og kontorassistenter, efter at de er valgt som sikkerhedsrepræsentanter – mennesker, der måske aldrig har været i organisationsarbejde før – i løbet af deres liv skulle have i alt fire dages undervisning à otte timer. Jeg er selvfølgelig overbevist om, at man kan arrangere endnu flere kurser med det ene emne at fordømme den adgang, almindelige mennesker har til at deltage i en sådan kursusvirksomhed, men jeg synes, at vi her i folketinget skulle holde os for gode til det og i stedet koncentrere os om at sørge for, at folk rent faktisk får et relevant grundlag i deres sikkerhedskurser, altså noget brancherettet.

Så til bygge og anlæg, bedriftssundhedstjenesten. Fru Mimi Stilling Jakobsen spørger, hvad min holdning er til det spørgsmål. Regeringen føler sig forpligtet af det, der blev sagt i sin tid til folketinget, da loven om bedriftssundhedstjeneste blev gennemført, hvor man som eksempel på det absolut fornuftige og nødvendige i at have en mulighed for en brancherettet bedriftssundhedstjeneste pegede på byggeriets område. Der drejer det sig jo netop til forskel fra industrien om fremstilling af faste produkter, men flytbare arbejdspladser, hvor det omvendt for industriens vedkommende er en fast arbejdsplads med flytbare produkter. Hvis man skal lave et ordentligt sikkerhedsarbejde dér, er det fornuftigt at indlægge en brancherettethed i dette. Jeg vil gerne sige både til fru Mimi Stilling Jakobsen og til fru Lone Dybkjær, at regeringen er opmærksom på de økonomiske problemer i denne forbindelse og derfor vil lægge op til en drøftelse med arbejdsmarkedets parter om, at man lever op til løftet om en brancherettet bedriftssundhedstjeneste ved anvendelse af bestående centre og altså ikke ved opbygning af nye centre.

I øvrigt er det lidt af et problem, som også fru Lone Dybkjær var inde på, at vi har fået alt for mange centre. Det vil jeg ikke laste arbejdsgiverne for, det skyldes lige så meget lønmodtagerpres rundt omkring i landet, når de siger, at »vi her i Pandrup skal have vores

eget bedriftssundhedstjenestecenter«, med det resultat – jeg synes, det er i orden, at aktive fællesorganisationer og lokale arbejdsgiver-sammenslutninger gør det – at vi har fået alt for mange centre med et alt for spinkelt grundlag, uanset hvilken løsning man vælger for bygge- og anlægsområdet. Men jeg kan i øvrigt oplyse folketinget om, at vi i nær fremtid skal have en forhandling med hovedorganisationerne og branchen om disse spørgsmål.

Så skal jeg sige, at arbejdstilsynet aldrig giver påbud ud fra vejledninger, men alene ud fra love og bekendtgørelser.

Så er der spørgsmålet om træk og kulde. Et af de eksempler, jeg har set på tåbelige arbejdsmiljøregler, som man fremhæver det, er kravet om, at der skal være vindfang foran kassesluser i detailforretninger. Nu ved jeg ikke, om nogen af medlemmerne nogen sinde har prøvet at sidde ved et kasseapparat i træk, hvor døren går op og i hele dagen. Det er jo ikke, fordi de mennesker får en fyrstelig betaling for at udføre dette arbejde, som ofte er ret krævende, hvor de skal tale med stressede indkøbende borgere og foretage sammenregninger og huske en masse priser samtidig og løfte varer til og fra. Men de sidder i en frygtelig træk, og derfor har man stillet kravet om vindfang ved kassesluser, og det er mit indtryk, at vi her virkelig har et arbejdsmiljømæssigt fremskridt, men hvor vi igen lokalt og konkret har hjulpet virksomhederne med at finde frem til egnede løsninger.

Fru Mimi Stilling Jakobsen spurgte om antallet af stoffer og materialer under den nye stof- og materialebekendtgørelse. Dertil kan jeg sige, at vi ikke forestiller os, at vi kan tage alle stoffer og materialer ind; det er håbløst, det kan ikke lade sig gøre. Derfor må der være en vis udvælgelse, for at man etapevis og gradvis kan tage stadig flere stofgrupper ind. En række af de regler, fru Mimi Stilling Jakobsen henviste til, har jeg forstået – men jeg har endnu ikke fået forelagt stof- og materialebekendtgørelsen – vil være bortfaldet i den endelige bekendtgørelse.

Jeg kan bekræfte hr. Søren B. Jørgensens opfattelse af, at den nuværende regering under ingen omstændigheder vil medvirke til forringelser af arbejdsmiljøet som følge af internationalt samarbejde på området; hr. Søren B. Jørgensen tænkte først og fremmest på EF-samarbejdet. Den linje har vi kørt he-